

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3C/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613206304
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2013:2613206304.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Senici samosudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci navrhovateľa: mal. T. L., Z.. XX.X.XXXX, B. A., B. XXX/XX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, proti odporcom: 1. F.Z. L., Z.. XX.X.XXXX, B. A., O. XXX, štátny občan SR, 2. Q. L., Z.. X.X.XXXX, B. A.K., B. XXX, štátna občianka SR, o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

Súd určuje, že odporca v 1. rade F. L., Z.. XX.X.XXXX nie je otcom maloletého navrhovateľa T. L., Z.. XX.X.XXXX, z matky Q. L., Z.. X.X.XXXX.

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Mal. navrhovateľ zastúpený kolíznym opatrovníkom sa svojím návrhom podaným na tunajšom súde dňa 20.6.2013 domáhal toho, aby súd určil, že odporca v 1.rade nie je otcom mal. navrhovateľa, a to mal. T. L..

Odporcovia v 1. a 2.rade sa nedostavovali na pojednávania, na ktoré boli riadne a včas predvolaní. Svoju neúčast' z vážneho dôvodu neospravedlnili. Súd preto vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti na základe listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise /§ 101 ods. 2 O.s.p./.

Kolíznym opatrovníkom navrhovel návrhu na zapretie otcovstva vyhovieť.

Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 11P/121/2012-23 zo dňa 3.4.2013, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže, pripojeným spisom Okresného súdu Senica sp.zn. 11P/60/2012 a zistil tento skutkový stav veci :

Manželstvo odporcov v I. a 2. rade uzatvorené dňa 8.7.1989 bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 11P/60/2012-31 zo dňa 19.9.2012. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.1.2013. Mal. T. bol zverený do osobnej starostlivosti odporkyne v 2.rade a odporcovia v 1.rade súd určil povinnosť prispievať na jeho výživu v sume 30% životného minima. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že účastníci zhodne uviedli, že navrhovateľ v konaní o rozvođe, v tomto konaní odporca v 1.rade, nie je biologickým otcom mal. T., ale je v jeho rodnom liste zapísaný ako otec. Rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 11P/121/2012-23 zo dňa 3.4.2013 súd určil, že zapretie otcovstva otca F. L. proti mal. T. L. je prípustné, nakoľko rodičom dieťaťa uplynula lehota na zapretie otcovstva. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že odporca nemôže byť otcom mal. Adriána, nakoľko v čase jeho počatia sa nachádzal vo výkone trestu

odňatia slobody a s matkou dieťaťa sa intímne nestýkal. Matka vo svojej výpovedi tieto skutočnosti potvrdila a uviedla, že v čase počatia maloletého sa intímne stýkala s iným mužom, ktorý je otcom maloletého. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica vyplýva, že F. L. nie je biologickým otcom mal. T.Á., nakoľko sa tento v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa nachádzal vo VTOS. Podľa správy Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže sa odporca v 1.rade nachádzal vo VTOS aj od 11.7.2000 do 29.6.2005, zaradený bol do II.NVS.

Podľa § 85 ods. I. Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Súd mal preukázané, že odporca v 1.rade a odporkyňa v 2.rade, ktorí sú zapísaní ako rodičia v rodnom liste mal. T. sa v rozhodnej dobe pre jeho počatie, teda od 4.11.2004 do 4.3.2005, spolu intímne nestýkali. Odporca v 1.rade sa preukázateľne v tomto čase nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, bol zaradený v II. nápravnovýchovej skupine. Z uvedeného vyplýva, že odporca v 1.rade nemôže byť biologickým otcom mal. T., a preto súd návrhu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a i keď bol mal. navrhovateľ v spore plne úspešný, nepriznal mu súd náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15. dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní , čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.